

Rosenborg, fotball og floskler

I tradisjonens tru er det et topplag som sliter i serien. Mens mange synes det er litt stas at Rosenborg sliter, er folk internt i RBK og supportere opptatt av å snu trenden. Tiltak og floskler som trekkes opp av hatten er vendepunktkamper, mangel på sult, å spille med hjerte, selvtillit, dårlig ledelse, karisma etc. Men i hvilken grad er det mulig å konkretisere og å måle slike fenomener? Hva hvis en vendepunktkamp ikke blir et vendepunkt, selvtilliten er avhengig av seire eller spillerne bare løper mer i feil retning? Hva sitter man da igjen med? En spade og en app som viser veien til nærmeste gravsted? Følgelig mener jeg at den egentlige store stygge ulven er at vi er en del av en generell og overflatisk quick-fiks kultur som i liten grad ønsker å være konkret, objektiv, og å ta tak i holdninger og grunnleggende antagelser. I forlengelsen av dette ønsker jeg bare å komme med noen tanker fundert i; **1)** hvem og hva vi er til for, **2)** litt fakta fra to av de siste kampene til Rosenborg, og **3)** et eksempel på å benytte konkret og objektiv fotballkunnskap. Formålet med notatet er å bidra til en mer faglig og objektiv debatt.

Selv på et teoretisk nivå er det mange som glemmer hvem og hva vi er til for, og hvem som er hovedrollen i våre historier. Det er ikke trenerne eller spillerne som er hovedrollen i denne historien. Motstanderlaget er heller ikke fienden eller hindringen. Supporterne er hovedrollen, og de har noen behov som spillere og ansatte i klubben må tilfredsstille. I Eggens dager ble disse behovene tilfredsstilt gjennom gode resultater og ønsket om å spille attraktiv angrepsfotball.

For de fleste er det en mental krevende øvelse å innrømme at hindringen ligger i oss selv og i vår kultur. Muligens er generelle og subjektive formuleringer en grunnleggende antagelse som har vist seg å fungere godt i både fotball, politikk og andre områder av vårt samfunn. I motsetning til dette presenteres noen objektive fakta fra to av Rosenborgs siste kamper. Det vil si 1.omgangen mot Strømsgodset og 2.omgangen mot Molde. Av flere undersøkte variabler tas tre variabler som har vært sentrale i Rosenborgs fotballfilosofi med. Den første er antall ganger Rosenborg hadde rettvendt indreløper med ball i mellomrom. Til sammen hadde RBK dette åtte ganger på disse to omgangene, tre mot SIF og fem mot Molde. Deretter undersøkte jeg hvor mange ganger kant/ving utfordret bakre ledd eller bakrom rettvendt med ball. Totalt antall i løpet av de to omgangene var sju, fire mot SIF og tre mot Molde. Dette er relativt få ganger, spesielt med tanke på at dette har vært sentrale virkemiddel for RBK i angrep. Samtidig må vi huske på at de fleste handlinger med ball fotballspillere gjør i kamp forekommer relativt sjeldent. Det er som regel bare innsidepasning og mottak/medtak med fot som forekommer hyppig i løpet av en kamp. Den siste variabelen jeg undersøkte var dårlig samarbeid og/eller dårlig kvalitet på innlegg. Fem ganger i hver av de to analyserte omgangene ble en god innleggssituasjon spolert som følge av

dårlig samarbeidet mellom innlegger og de i boks, dårlig samarbeid mellom hvilke rom spillere i boks truet og/eller dårlig utført innlegg. Her der det selvfølgelig mulig å argumentere for at det er viktigere variabler/ferdigheter å ta tak i, men i kombinasjon med siste punkt er det et eksempel på å være konkret og objektiv.

En alternativ tilnærming til en vendepunktskamp, dårlig selvtillit, mangel på sult etc. er å tenke en steg for steg prosess. Å gå fra tap til seier fra en kamp til neste kan være vanskelig. I tillegg risikerer man å bryte ned selvtilliten enda mer dersom nye forsøk på å vinne ikke fungerer. Ved å ha noen objektive mål på prestasjon og læring av ferdigheter blir man i stand til å måle framgang eller tilbakegang uavhengig av resultatet. Trolig gir dette også et bedre fokus og mer stabile prestasjoner siden spillere og laget har større kontroll over dem. Resultatet i enkeltkamper er i stor grad preget av tilfeldigheter, og for eksempel i VM 2018 i Russland var 17 % av alle mål bob-bom-mål i form av keepertabber, selvmål eller en tilfeldig retningsforandring. I relasjon til dette kan alle de tre variablene/ferdighetene/prestasjonsmålene tatt for seg i dette notatet måles/evalueres objektiv etter hver kamp, og øves på i treningsarbeidet. Litt spesifikk øving på innlegg kan resultere i en målsjans eller scoring til i kommende kamper. Summen av slike små forbedringer vil i løpet av kort tid bidra til bedre resultater. I tillegg er det mulig å være konkret i hvilke ferdigheter spillerne må beherske for å øke frekvensen av dem. For å oppnå flere situasjoner hvor kant/ving utfordrer bakre ledd eller bakrom rettvendt kan en individuell tilnærming være å øve på å motta ballen rettvendt eller å rettvende seg i mottaket. En relasjonell tilnærming kan være at midtspiss skal true bakrom i motsatt rom to. Det medfører ofte at motstanderens motsatte sideback faller litt av for å hjelpe til med å ha kontroll på midtspissen, og det oppstår mer rom for Rosenborgs kant/ving.

Personlig har jeg full tillit til trenere, spillere og ansatte rundt laget i Rosenborg og alle lag i tilsvarende situasjon. Hvis de får tid og støtte fra omgivelsene vil de begynne å vinne kamper igjen. Internt jobbes det også hardt med konkrete tiltak. Samtidig er det nok alltid mulig å bli mer konkret og/eller å benytte en mer effektiv opplæring. I tråd med dette argumenteres det her for at en av de største utfordringene innenfor fotball er en generell og overflatisk quick-fiks kultur som i liten grad ønsker å benytte fotballkunnskap og objektive mål på fotballferdigheter. I tillegg kan det virke som at folk synes at teamwork, hardt arbeid og konkretisering er usexy. Framfor å la trenere og spillere få litt mer tid, forlanger ofte omgivelsen en brøleape med medalje i floskel VM. Mon tro om de diskuterer selvtillit, vendepunktsoperasjoner og brøling på St. Olav også for å øke behandlingsgraden av ulike kreftformer.